

[Hans Pinstrup.]

var tilstrækkeligt, burde ministeren, sådan som det er sket i utallige tilfælde, have søgt ny bevilling frem for at anvende den båndlagte kornpulje og derigennem unddrage landbohjemmene den efterbetaling for afleveret korn, som det fra alle sider var forurets forudsætning, at de skulle opnå.

Denne administration kan vi ikke godkende, og vi må forlange og forvente af regeringen og den højtærede statsminister, som det dog næppe kan være helt ligegyldigt, hvorvidt indgået regeringsaftale anerkendes som holdt, at de til andre formål end i overenskomsten forudsat overførte millionbeløb tilbageføres til kornpuljen og anvendes til de i betænkningen og lovforslaget anførte formål.

Gennem 9 år har landbruget måttet tvangsaflevere store dele af sin høst. Det har for titusinder af landbrugsbedrifter medført store driftsmæssige vanskeligheder og omlægninger. Store millionbeløb er af landbruget betalt til køb af erstatningskorn i stedet for det afleverede. Kornordningen er altså ikke, som nogle fejlagtigt synes at mene, også det ærede medlem hr. Larsen (Bjerre), en gave til landbruget, men det modsatte, og det vil indenfor landbruget blive følt som en befrielse, at det med indeværende år er slut med kornordninger.

Det havde været et ønske, at denne afslutning kunne være sket i enighed, navnlig mellem de partier, der i foråret tog ansvaret for indeværende års kornordning. Fra regeringens side har man ikke bestræbt sig derfor. Såvel forslaget om kun 15 pct.s nedsættelse i stedet for 20 pct., fremsat uden nogen som helst forhandling mellem overenskomstens parter, som administrationen af kornpuljen er anledningen til den skarphed, hvormed denne sag i dag behandles. Det er beklageligt, at forholdet ligger sådan. Det forekommer mig, at også rigsdagen taber derved, samtidig med at landbruget søges berøvet den efterbetaling, der var en aldeles afgjort forudsætning, og uden hvilken overenskomsten aldrig var blevet afsluttet.

Fibiger: Under behandlingen i udvalget har vi fået mange interessante oplysninger og også oplysninger om, hvor mange penge der er i de forskellige puljer. Da jeg i sin tid her i rigsdagen rejste det krav, at landmændene skulle have de penge, der var i puljerne, har det interesseret mig at se, at der efter opgørelsen viser sig at være ca. 100 mill. kr. fordelt på forskellig måde. Der er jo ingen tvivl om, at det er landbrugets

penge, og at de derfor må komme det til gode på en eller anden måde. Det var ud fra den betragtning, at jeg i foråret, da vi behandlede kornloven, var meget interesseret i, at man fik hele spørgsmålet om kornpuljen klaret, sådan at den kunne komme ud af verden.

Vi hørte i foråret, at der var 24 mill. kr. i kornpuljen, og den overenskomst, der blev truffet om hele dette forhold, gik da ud på, at der først skulle anvendes et vist beløb til at nedsætte prisen for husmændene på det korn, som var indkøbt i udlandet, så de kunne få det til en passende pris, og resten skulle så anvendes til tilbagebetaling til landmændene. Navnlige lå der deri, at hele rigsdagen i virkeligheden havde givet de landmænd, som dyrkede rug og hvede, som dyrkede brødkorn, et tilsagn om, at de skulle have en fortrinsstilling, en væsentlig bedre stilling end dem, der ikke dyrkede brødkorn, at de skulle have en højere pris på rugen og hveden end den, der var fastsat i den oprindelige kornordning.

Jeg siger, det var med tilfredshed, jeg så, at forholdet lå på den måde, og det var vel også det, der gjorde, at der blev enighed fra alle sider om, at på den måde skulle sagen løses. Alle regnede med, hvad vi også har udtalt på forskellige møder ude i landet, at nu ville der blive en efterbetaling på 2—3 kr. af kornpuljens mange penge, nu ville landmændene få dem tilbage.

Jeg kan derfor sige, at det var en meget stor skuffelse ikke for mig alene, men for landbruget, da vi hørte, at der havde været opgivet forkerte tal i foråret, når man nu så, hvad der i virkeligheden var i puljen, da den skulle gøres rigtigt op. De 15 mill. kr., der er forsvundet, er der jo ingen, der har kunnet give forklaring på, der er ingen, der ved, hvor de er blevet af. Det er ikke, fordi jeg mistænker landbrugsministeren for at have foretaget manipulationer med dem eller at have givet udvalget eller rigsdagen forkerte oplysninger. Jeg kender den højtærede landbrugsminister og ved, at det har han ikke. Men resultatet er i hvert fald det, at der er ingen penge. Nu håber jeg ikke, at de tal, vi har fået opgivet fra de andre puljer, når vi kommer til foråret, også er forsvundet på samme måde, for så ville det alligevel være kedeligt, og så synes jeg hellere, man skulle se at få dem delt ud nu, medens de er tilstede.

Men der vil jeg dog sige, at når der er 55 mill. kr. i smørpuljen, så forekommer det mig nok at være mange penge, men alligevel synes jeg, at det kan have sin interesse, om de kan bevares i overgangstiden, således at der, hvis der kommer en